

DOKUMENTATION: Det britiske Imperiums projekt i Ukraine: Et voldeligt kup, fascistiske aksiomer og neo-nazister

Her følger et uddrag af ovenstående artikel i *EIR*, 16. maj 2014, af *EIR*-researchteamet. Læs hele den uddybende artikel [her](#).^[1]

Det foreliggende dossier

- Denne artikel er den seneste *iEIR*'s serie af publikationer om den iscenesatte krise omkring Ukraine. I Del 1 af vores undersøgelse, »[Vestlige magter støtter neonazistisk kup i Ukraine](#)»^[2]^[1], så vi på historien bag **Stepan Banderas Organisation af Ukrainske Nationalister (OUN(b))**,^[2] under og efter Anden Verdenskrig. Vi opregnede OUN's samarbejde med nazisterne, såvel som grusomheder begået af OUN i de yderliggående idéers navn, som organisationen bekender sig til, og som går ud på etnisk renhed; især masse mordene på jøder og polakker.^[3] Efterfølgende rapporterede *EIR* om den dokumenterede historie om vestlige efterretningstjenesters beskyttelse af OUN-ledere i efterkrigstiden ? Bandera af Storbritanniens MI6 og OUN's sikkerhedschef Mykola Lebed af chefen for det amerikanske CIA, Allen Dulles.^[4]

Maidans Selvforsvarsstyrker og de yderliggående grupper ved navn **Sektor Højre** vadede med OUN(b)'s sortrøde flag under hele oprøret i Kiev fra november 2013 ? februar 2014. Et kæmpebanner med et portræt af Bandera hang i den erobrede Fagforeningsbygning, som var deres hovedkvarter. Som vi vil dokumentere her, så flød både deres ideologi og væsentlige elementer i deres organisatoriske struktur direkte ud af MI6's og CIA's sponsorkab af arven efter Bandera, op gennem hele perioden med den Kolde Krig og frem til i dag.

EIR's arkiv kan også fremvise rapporter om den anden afgørende baggrund for krisen i Ukraine: Landets økonomiske ødelæggelse under den yderliggående politik med det fri marked i de seneste 23 år, som er blevet vedtaget efter krav fra IMF, USA og EU. Resultaterne heraf omfatter en opblomstring af et kriminaliseret finansoligarki og skabelsen af et meget stort antal udvandrede arbejdere til både EU og Rusland, såvel som en pulje af arbejdsløse unge, især efter optrapningen af den globale finanskrisen i 2008.^[5] Begge disse ødelæggende økonomiske effekter har bragt ved til bålet for spredningen af neofascistiske grupper i Ukraine.

*En demonstrant, som støtter Hitler-kollaboratøren Stepan Bandera (på plakaten),
marcherer på Maidan-pladsen i 2013.*

I dette nummer af *EIR* udvider vi dette dossier med de følgende emner:

1. Fascistiske aksiomer. Banderas disciple var fascister, ikke kun som følge af deres beredvillige samarbejde med nazisterne imod Sovjetunionen. De vedtog som deres »nationalisme« de anskuelser, som stammede fra **Dmytro Dontsov**, en veteran fra Parvus? ULU. Dontsov?s yderliggående eksklusiv-etniske definition af en nation og hans ekstreme social-darwinisme, ifølge hvilken krig er menneskets uundgåelige og permanente tilstand, stemmer overens med ideologierne hos de italienske og tyske fascister og andre synarkist-bevægelser igennem de seneste 100 år. Ikke alene er disse overbevisninger genfremsat i programmerne fra de ukrainske grupper fra det yderste højre, men nøgleidéer, især det stærke, russiske fjendebillede, er blevet mere alment accepterede aksiomer.

2. Den ukrainske regering efter kuppet. Tjenestelisten over Svoboda-medlemmer, såvel som over figurer fra andre yderliggående, nationalistiske grupper, som nu sidder på lederposter i Ukraines regeringsinstitutioner, beviser det løgnagtige i påstanden om, at den nye regering er fri for neonazister. Erklæringer fra Svoboda og andre koalitions-MP'er udtrykker deres fascistiske anskuelser.

3. Sektor Højre: Ikke yderliggående gruppe i periferien. Et kig på de tre hovedkomponenter af den paramilitære gruppe Sektor Højre, som af lederne af Euromaidan anerkendes som dennes drivkraft, afslører ikke blot deres fascistiske, krigsliderlige ideologi, men også en baggrund, der består i direkte sponsorskab fra de samme britiske og amerikanske bureauer og NATO-bureauer, som reddede, beskyttede og protegerede OUN under den Kolde Krig.

4. Hvem skaber spin med »Falske Skrøner«? Det er nærmest umuligt at rejse spørgsmål i Washington, D.C., om nazi-symbolerne eller det nye Kiev-regimes regeringsfolks eller dets paramilitære elementers racistiske anskuelser, uden at man bliver anklaget for at sprede »falske skrøner«, indgivet af russerne. Blot antydningen af, at en aftale om en frihandelsintegration med Den europæiske Union ville have været skadelig for det ukrainske folk (ligesom EU's nedskæringsforordninger har fået dødsraten til at stige brat i EU-medlemslande som Grækenland og Spanien), får en lignende modtagelse. Victoria Nuland siger til Kongressen, »Vi vil arbejde sammen med EU for at støtte deres bestræbelser på at udbrede pålidelig information om, hvad europæisk integration virkelig betyder for den ukrainske befolkning, sær i den østlige del, og for at imødegå falske skrøner og oppiskning af frygt.^[6] Vicepræsident for National Endowment for Democracy, Nadia Diuk, klager, »Jeg tror, at man i øjeblikket udbreder en skrøne om, at, ja, vi burde måske ikke anse disse valg [den 25. maj] for ægte valg, for nogle af de personer, der stiller op, har trods alt en fordægtig baggrund i form af ekstremisme, radikalisme og antisemitisme. Dette er en skrøne ? det er endnu en slags redskab i Kremles værkstøjskasse for at forsøge at promovere denne destabilisering.« Den indflydelsesrige Diuks påstande om, at Maidan-kuppet var en demokratisk græsrodsopstand, kan tilbagevises og bevises at være overlagte løgne, der ikke citerer en eneste russisk kilde, men udelukkende nøglefigurer fra Maidan og øjenvidneskildringer.

Nedenstående boks, som er indskudt i denne artikel, kaster lys over, hvor dybt indlejret i amerikanske, politiske kredse, arven efter OUN er:

OUN's arvtagere; MI6's børnebørn

En gren af Organisationen af Ukrainske Nationalister-Bandera (OUN(b)) havde sit hovedkvarter i München efter Anden Verdenskrig og kørte MI6-støttede operationer ind i Ukraine, længe efter afslutningen af borgerkrigen i Vestukraine mellem de sovjetiske myndigheder og resterne af den Ukrainske Oprørshær i 1954. I denne artikels hovedtekst refererer vi Slava Stetskos, denne fraktions leders, tilbagevenden til Ukraine i 1991, og hendes medstiften af det, der skulle blive til Tryzub-delen af Sektor Højre.

OUN(b)'s sikkerhedspolitichef i krigstid, Mykola Lebed, og Stepan Bandera gik hver til sit efter krigen. *EIR* rapporterede i tidligere numre (se noterne 3 og 4) om, hvordan CIA-chef Allen Dulles sørgede for, at Lebed ikke blev afvist i USA som »en velkendt sadist og kollaboratør for tyskerne«, med ordene fra en af Hærens Kontraetterretningsrapporter. CIA finansierede Prolog Research Corporation, som ledtes af Lebed, og som havde til formål at indsamle efterretninger og distribuere nationalistisk og anden litteratur i Sovjetunionen.

Taras Kuzios »U.S. support for Ukraine's liberation during the Cold War: A study of Prolog Research and Publishing Corporation^[1] (Amerikansk støtte til Ukraines befrielse under den Kolde Krig: En undersøgelse af Prolog Research and Publishing Corporation) byggede på nyligt deklassificerede CIA-dokumenter og hans egen erfaring, til udarbejdelsen af en undersøgelse af Prologs publikationsvirksomhed og netværksskabende operationer. Han kastede lys over OUN's indlejrede indflydelse inden for det amerikanske, udenrigspolitiske etablissement.

En af Lebeds Prolog-repræsentanter, Anatole Kaminsky, flyttede til Radio Liberty i München i 1978. Da afslutningen af Prologs finansiering nærmede sig i 1990, fulgte daværende præsident Roman Kupchinsky efter. Disse to, plus Prolog-freelancer Bohdan Nahaylo, var ledere af Radio Liberty's ukrainske tjeneste, Radio Svoboda, indtil 2003 ? 12 år efter Sovjetunionens opløsning.

Efter at Church-komiteens konklusioner førte til restriktioner af CIA-aktiviteter i midten af 1970'erne, skiftede Prolog sine publikationsaktiviteter over til London. Åbningen af Society for Soviet Nationality Studies (U.K.) og Ukrainsk Presseagentur i 1985, til indsamling af information gennem »uofficielle kilder« i Warszawa, Moskva og Kiev, gjorde det muligt for Prolog at genoptage publiceringen. Selskabet for Sovjetiske Studier af Nationalitet (SSNS), med base i London, blev allerede finansieret af Prolog. Det blev styret af to unge briter af ukrainsk oprindelse, den ene af dem Kuzio selv.

I 1984 lancerede SSNS Soviet Nationality Survey, der som redaktører havde to unge ukrainske emigranter med »tætte kontakter til Prolog« - Alexander Motyl og Nadia Diuk, »som var i færd med at færdiggøre sin doktordisputats ved Oxford Universitetet.« En ukrainsk-amerikaner i kredsen omkring Prolog var Adrian Karatnycky, som dengang arbejdede i AFL-CIO's internationale afdeling. Han hjalp med at få litteratur, bestemt for Ukraine, trykt for Prolog gennem fagforeningskontakter i Polen.

Nadia Diuk, som omtales i nærværende dossier, er U.S. NED's vicepræsident for programmer ? Afrika, Centraleuropa, Eurasien. Hun har været ansat i NED siden 1990 og er en hyppig forfatter sammen med sin mand, Karatnycky, som var leder af Freedom House i 12 år, og som nu er ansat ved Atlantic Council. Kuzio citerer Diuks mindetale for Kupchinsky ved dennes begravelse i 2010, inklusive hendes minder om Lebed og Kupchinsky på arbejde i Prologs New York-kontorer i 1980'erne. Taras Kuzio har skrevet snesevis, hvis ikke hundredevis, af RFE/RL^[2]-etterretningsrapporter om Ukraine. Han er også Ukraine-ekspert for NATO, som åbnede et NATO Informations- og Dokumentationscenter i Kiev i 1997. Disse tre dimittender fra Prolog-kindergarten er blandt de mest indflydelsesrige ukrainske eksperter i USA.

Fodnoter til bokstekst:

^[1]Communist and Post-Communist Studies (2012), doi:10.1016/j.postcomstud.2012.02.007.

^[2]Radio Free Europe/Radio Liberty

Fodnoter til hovedtekst:

[1] [2] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1384>[2]

[2] Banderas fraktion af OUN fik et kendemærke ved at tilføje hans forbogstav (b), og blev også kendt som OUN(r) for »revolutionær«.

[3] »De vestlige magter støtter neo-nazistisk kup i Ukraine« *EIR*, 7. februar 2014 (engelsk)

[4] William F. Wertz, jr.: »Bruger CIA/MI6 stadig nazister i Ukraine?«, *EIR*, 21. februar 2014 (engelsk)

[5] Dr. Natalia Vitrenko: »Eurasisk integration som en chance for overlevelse i den globale, økonomiske krise«, *EIR*, 3. maj 2013 (engelsk)

[6] »Implications of the Crisis in Ukraine«, vidneforklaring foran Senate Foreign Relations Committee, 15. januar 2014 (engelsk)

Destinations URL: <http://www.schillerinstitut.dk/drupal/node/1769>

Links:

[1] http://larouchepub.com/eiw/public/2014/2014_20-29/2014-20/pdf/21-38_4120.pdf

[2] <http://schillerinstitut.dk/drupal/node/1384>

[3] <http://schillerinstitut.dk/drupal/ukraine>